

Femeie

Emilia Plugaru

Ființă firavă, femeie,
Pământul când a obosit
Visând un strop de mângâiere
Pe brațul tău s-a odihnit.

În jurul tău în orice vreme,
Ca-n jurul unei lămpi aprinse,
Se strâng ființele ce au
Luminile din suflet stinse.

Izvor de viață și durere,
De bucurie și de ură,
Izvor curat de bunătate,
Izvor de frumusețe pură.

Tu ești cea care înalță
O torță vieții pe Pământ,
Aripă ești ce dă putere
Oricărui vis, oricărui gând.

Dar și scânteie ești din care
Se-aprind și izbucnesc războaie,
Și tot tu ești cea care poate
Ușor să stingă o văpaie.

Ai gingășie infinită,
În jur privești cu ochi de floare
Și doar cu tine se înalță
Și-apune-n orice zi un soare.